

Stysteem van bodemclassificatie voor Nederland.

De hogere niveaus. door: H. de Bakker en J. Schelling.

Voor de Stichting voor Bodemkartering uitgegeven door het Centrum voor Landbouwpublikaties en Landbouwdocumentatie, Wageningen, 1966. 218 p.p. met tabellen, grafieken, foto's, bijlagen en een uitvoerige Engelse samenvatting. Prijs f.14,50.

Omstreeks het einde van de Tweede Wereldoorlog zijn prof.dr.C.H. Edelman () en zijn medewerkers, georganiseerd in de Stichting voor Bodemkartering, begonnen met het onderzoek naar de opbouw en de verbreiding van de bodemprofielen in Nederland. De resultaten van hun werk zijn vooral gepubliceerd in de series "De bodemkartering van Nederland", "Bodemkundige Studies" en "Boor en Spade".

Het onderzoek en ook de daarbij gebruikte indelingscriteria en terminologie droegen aanvankelijk een sterk regionaal karakter. Na enige jaren kwam het accent van het onderzoek meer en meer op de landelijke karteringen te liggen. In 1950 verscheen de voorlopige Bodemkaart van Nederland, schaal 1 : 400 000. Tijdens de vervaardiging van deze kaart, maar vooral in de jaren 1952-1954, toen de Bodemkaart van Nederland op schaal 1 : 200 000 (de Nebo-kaart) werd opgenomen, bleek dat gestandaardiseerde terminologie en indelingscriteria noodzakelijk zijn voor uniforme karteringsresultaten.

Sindsdien is door de Stichting voor Bodemkartering gewerkt aan de samenstelling van een classificatiesysteem voor de Nederlandse gronden. Het onderzoek werd aanvankelijk geleid door dr.J.Bennema, later door dr.J.Schelling. Laatstgenoemde heeft samen met de heer H.de Bakker het systeem zijn uiteindelijke vorm gegeven. De hoogste vier niveaus van het systeem zijn thans uitgewerkt. Er worden 5 orden, 13 suborden, 25 groepen en 60 subgroepen onderscheiden.

In de publikatie "Het systeem van bodemclassificatie voor Nederland" worden de differentiërende criteria, waarmee het systeem is opgebouwd, uitvoerig besproken. Verder wordt uiteengezet, welke pedogenetische opvattingen aan het systeem ten grondslag liggen en welk systeem bij de naamgeving is gevolgd. Het indelingssysteem zelf wordt gepresenteerd in de vorm van een determinatietabel met toelichting. Het geheel is voorzien van een uitvoerige Engelse samenvatting, waarin de determinatietabel volledig is opgenomen.

Als losse bijlagen zijn aan de publikatie toegevoegd een bodemkaart van Nederland, schaal 1 : 1 000 000, en een boekje met een schema van het classificatiesysteem, een lijst van differentiërende kenmerken, een beknopte determinatietabel en een aantal driehoeken voor de textuurindeling en voor de indeling in organische-stofklassen.

Het geheel is goed uitgevoerd. Heel veel werk moet er verzet zijn om dit systeem op te bouwen.

Men moet zich de nieuwe namen eigen maken maar dat zal, daar het systeem logisch opgebouwd is, wel meevallen. Niet alleen onze leden, maar ook de leraren van de landbouwscholen kan ik dit boek aanbevelen.

ter H.